

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

104. Quidam Regligiosus, cum in casum reservatu[m] incidisset, ex industria cuiusdam negotis se transtulit in aliam civitatem, ut ibi absolveretur; quæsit, an valida fuisset illa confessio? Et ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76429)

De Dubiis Regularium. Resol. CIII. &c. 77

gendam esse facultatem absolventi a referuatis. Nam respondeo, quod si talis Religiosus extra Monasterium se inuenit, non habens expressam licentiam sui Praelati, vt absoluat a casibus referuatis, atque sine scandalo non potest ad celebrandum; tunc in tali casu bene potest accedere ad celebrandum; nam idem exultimandum est de illo, ac si non haberet copiam Confessoris: satique illi est, vt procuret habere contritionem. Ita Miranda, & ego.

RESOL. CIII.

An Regularis extra Monasterium existentes possint a peccatis referuatis absolui? Et an hoc non valeat pro casibus ab ipsissimis Superioribus referuatis? Ex part. 8. tractat. 7. & Misc. Resol. 78.

§. 1. **A**ffirmatiue respondet Eusebius de Herrera in decisionibus moralibus, dicit. 9. numer. 23. vbi sic asserit: *Aduerto, que Inocencio Octauo concedo a los Padres del Orden de Predicadores, Monachos extra Monasterium Ordinis existentes de licentia suorum superiorum, cuiuscumque Regulari seu seculari Sacerdoti confiteri possit, & cum eo a quocumque crimine quomodocumque referuato, sicut Confessores Ordinis eos absoluerit, & cum eidem dispensare possint. Y esta concession esta en pie yd ella se hace mencion en el compendio del Cistel, §. 5. y la trae Manuel Rodriguez tom. 1. question. 62. articulo. 5. de donde consta, que los Religiosos que se peden ser absoluidos de los casos referuados por qualquier Confesor de su orden aunque no tengan las voces del superior. Item, los Religiosos que andau fuera de la orden confesarse con qualquiera confesor aprouado regular, o secular, el qual los puede tambien absolver, de los referuados conforme a el tenor de la clausula, y para esto no es necesario pedir licencia expressa al Prelado, sino que basta la presumpcion. Como lo tiene Angles, en su suma libro 4. questione 8. de Confess. articulo. 8. difficult. 2. Siluestro verb. Confessor. numer. 61. y lo insinua Rodriguez. vbi supra. De donde se colige que los dichos Religiosos quando andan fuera de sus Conuentos, pueden usar con mayor seguridad de la facultad de la Bula, pues demas de los fundamentos que pusimos tienen esta concession de Inocencio Octauo, para poder ser absoluidos de los referuados, de la qual per participationem gozan todos los demas mendicantes. Ita ille.*

2. Sed nota, quod hoc priuilegium non valet pro casibus referuatis ab ipsismet superioribus Regularium, nam Innocentius asserit, Regulares existentes extra claustra, posse absolui a secularibus, sicut Confessarij Ordinis poterant illos absolvere. Sed Ordinum Confessarij non possunt illos absolvere a casibus superioribus referuatis sine eorum licentia. Ergo, &c.

3. Nec sufficere, vt vult perperam Herrera in nostro casu praesumptam superiorum licentiam, ego alibi satis probaui; quoad vero facultatem vtendi priuilegio Bullae Cruciatum nominatim contra Heretiam sans docte & late differit nouissime, me citato, P. Lugo de Sacrament. Penitentiae, disput. ... scilicet ... maxime post Bullam sanctissimi D. N. Urbani VIII. vt etiam, me citato, tenet tandem Agidius Trullench in secunda editione Bullae Cruciatum, vbi late hanc pertractat questionem; licet tanquam probabilem admittat contrariam sententiam P. M. Candidus, tom. 2. disput. 24. articulo. 62. dubio. 4. qui tamen nullam facit mentionem de supradicta Bulla Pontificis Ur-

bani VIII. quod miror, cum Roma scripserit, & sit diligentissimus; vnde nostram sententiam maxime post dictam Bullam Urbani VIII. tenendam esse, docet Gauntius in Manual. Episcop. verbi. Regularium inra sub Episcopo, n. 84. vide etiam Barbofam in collect. v. Bulla, quibus omnibus adde noui quidam Ioan. Machadum de praesent. Confess. tom. 1. lib. 1. part. 2. tr. 3. doctum. 2. n. 4. vbi me citato, stante dicta Bulla Urbani VIII. nostram sententiam tenet.

RESOL. CIV.

Quidam Religiosus, cum in casum referuatum incidisset, ex industria cuiusdam negotij se transfuit in aliam ciuitatem, vt ibi absolueretur, que fuit, an valida fuisse illa confessio?

Et explanatur etiam idem quoad seculares ex S. Cardinalium Congregatione, id est, quod casus referuati non possint absolui etiam a Confessario pro illo loco, in quo non sunt referuati, si poenitens malitiosè discedat a sua Diocesi, in qua sunt referuati, & tendat ad Confessarium alterius Diocesis. Ex p. 6. tract. 7. & Misc. 2. Resol. 57.

§. 1. **A**ffirmatiue ad hunc casum respondet Stephanus Bauny in Theol. moral. part. 1. tract. 4. quest. 8. dub. 5. vbi sic ait. An si Religiosus habens casum referuatum, eo appellat, vbi non est, de eo absolui possit a quolibet de expositis in eo Coenobio? Respondendum posse, causa est, quod in absolventi, leges quisque suae Prouinciae, Coenobij aut Episcopatus sequi debeat, & non alterius; ergo si in eo Conuentu, ad quem ex itinere Regularis deflexit, peccatum cuius est ipse conscius, non est de numero referuatorum in eo Coenobio, de eo a Confessario quolibet, qui auctoritatem ad caetera remittenda communem habet, absolui poterit, etiam si dedita opera ad praedictum poenitens venisset, ne se Superiori peccatae venia causa cogereur sistere. Ita Bauny.

2. Sed contrariam sententiam tenet Zambellus in Repert. mor. ver. casus referuati, num. 26 vbi sic asserit. Casus referuati non possunt absolui etiam a Confessario pro illo loco in quo non sunt referuati, si poenitens malitiosè discedat a sua Diocesi, in qua sunt referuati, & tendat ad Confessarium alterius Diocesis, ex S. Congreg. Card. die 19. mensis Nouemb. 1616. & hanc opinionem sequi videtur etiam Lupus de cas. referu. p. 1. dist. 8. art. 2. difficult. 1. n. 3.

RESOL. CV.

An Confessarius secularis possit absolvere Nouitios Regulares etiam a peccatis in Religione referuatis? Ex p. 3. tract. 2. Resol. 41.

§. 1. **N**egatiuam sententiam tenet Peregrinus in comment. ad nostras constitut. part. 2. cap. 5. lit. K. vbi sic asserit. Aduerti debet, quod Nouitiorum confessiones audiendi coram soli Magistro Nouitiorum committi debet, semel tamen vel bis in anno, id etiam licebit Superiori, vel cui ille commiserit, vt patet ex decreto Clementis VIII. in illis verbis, *Quilibet Nouitius, &c.* & ex hoc decreto apparet manifestè quod nullus alius praeter nominatos in dicto decreto habet facultatem audiendi confessiones Nouitiorum, & si alij de facto audiant & absoluant, confessio erit nulla ex defectu potestatis Confessarij. Ita ille qui nullam auctorem pro hac sententia adducit: sed poterat, nam illam tenet etiam ex

Sup. hoc ne deferat legere doctrinam R. nor. seq. à pr & aliarum eius primæ annot.

Sup. hoc in to. 1. tr. 5. R. 50 §. vic. & in aliis eius annot.

Sup. hoc in R. f. q. & in R. 1. post. seq. lege eius doctrinam. & §. eius annot. & inferius in tr. 3. R. 53 §. 2. ad lin. 3. & cum Villalobos tantum in §. seq. cit. in co. 4. tr. 3. R. 33 §. 1. curiam in sui